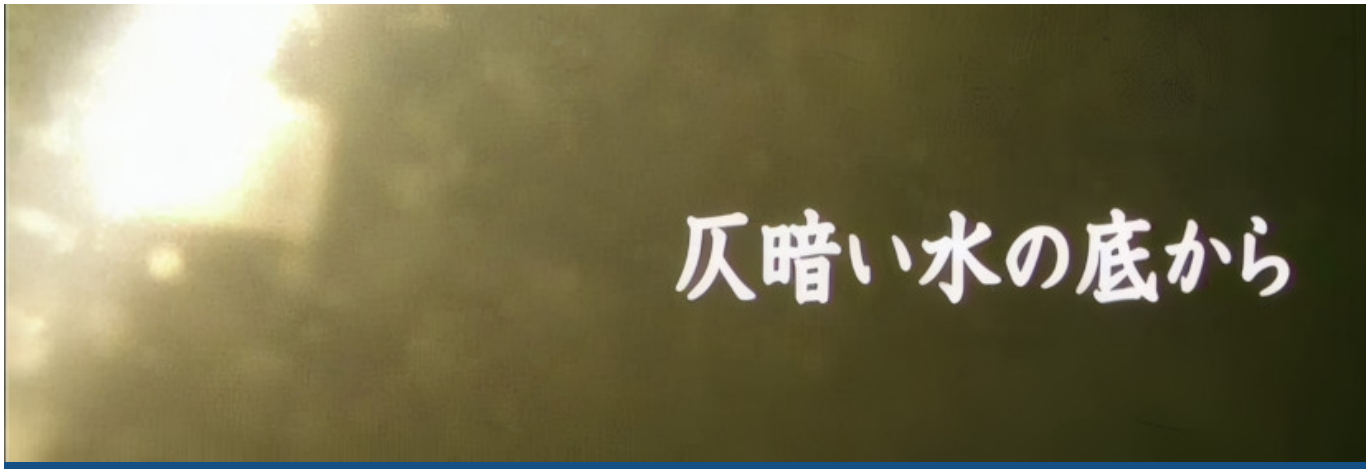
Dark Water

2025-08-22

Czyli: A woda z sufitu, kapie, kapie.

Yoshimi Matsubara (Hitomi Kuroki), młoda, atrakcyjna rozwódka, przeprowadza się razem z sześcioletnią córką Ikuko (Rio Kanno) do nowego mieszkania. Sam apartament nie jest pierwszej młodości. Wiek budynku widać już nawet w windzie, przecieka ona lekko. W mieszkaniu widać jego zużycie, ewidentnie przydałby mu się jakiś remont, mieszkanie jest też mocno zawilgocone. Remont jest już zaplanowany na przyszły tydzień. Yoshimi decyduje się na wynajem, będzie miała gdzie mieszkać i wolna od męża, wraz z córką rozpocznie nowe życie.

Podczas oględzin mieszkania, Ikuko znika, nie ma jej w lokalu. Zaniepokojona Yoshimi znajduje ją dopiero na dachu. Dziewczynka nie widzi nic złego z tego, co zrobiła, jest zadowolona, znalazła tam czerwoną, dziecięcą torebką, leżała tak sobie na dachu. Dozorca jest zdumiony, w budynku nie mieszkają żadne dzieci, nie wiadomo, skąd mogła się ona tam znaleźć.

Tuż po przeprowadzce, Yoshimi zauważa zaciek na suficie, ktoś przy remoncie go pominął, czy może dopiero się pojawił? W każdym razie jest i z niego cieknie, w końcu na zewnątrz pada deszcz. Tylko że mieszkanie nie jest położone na ostatnim piętrze. Tłumaczenie dozorcy, że budynek jest wiekowy, nie powinny być usprawiedliwieniem. Zgłoszenie przyjmuje, postara się tym zająć. Mama i córka są szczęśliwe zmianą, jaką zaszła w ich życiu. Owszem trzeba przyzwyczaić się do nowych okoliczności, zaaklimatyzować w nowej okolicy i przedszkolu. Taki zaciek to drobiazg.

Yoshimi chce odwiedzić sąsiadów z góry, nikt jednak nie otwiera jej drzwi. Tuz przed zjechaniem windą widzi uchylone drzwi i dziewczynkę w żółtej, przeciwdeszczowej pelerynce. Po powrocie na czwarte piętro ponownie drzwi nikt jej nie otwiera.

Młoda mama szuka pracy, po zajściu w ciążę z niej zrezygnowała. Niestety rozmowa z potencjalnym pracodawcą się przeciąga i kobieta spóźnia się do przedszkola. Nie mogąc zastać córki (ta jest odprowadzana przez jej byłego męża), na jednym ze słupów widzi ogłoszenie o zaginionym dziecku. Postać ze zdjęcia wygląda tak samo, jak dziewczynka w żółtej pelerynce.

Wieczorem, chce wraz z Ikuko odpalić sztuczne ognie, jadą się na dach. Tam przez chwilę, za drzwiami widzi ponownie dziewczynkę w pelerynce, a po wejściu na dach… czerwoną torebkę.

Następnego dnia Yoshimi zostaje wezwana do przedszkola, Ikuko źle się poczuła. Przyglądając się pracom dzieci, na rysunku Ikuko dostrzega postać dziewczynki w żółtej pelerynie z czerwoną torebką. Napis na obrazku głosi „pójdę wkrótce do domu, Mitsuko". Od kierownika przedszkola słyszy więcej o Mitsuko, zaginionej jakiś czas temu dziewczynce.

„**Dark Water**" to ewidentny przykład, że można zrobić doskonały film grozy, bez wyskakujących potworów i innych straszaków. Film ma wręcz leniwą, spokojną akcję, ale atmosfera jest gęsta, ciężka, niepokojąca i straszna. Potrafi utrzymać w napięciu. Pomimo tej spokojnej akcji, film nie nudzi, nie ma dłużyzn, choć sceny poszukiwania pracy, czy w te w przedszkolu mogą się takie wydać, jednak są potrzebne, opowiadają więcej o bohaterach.

Spodobały mi się wnętrza biur, niezagracone, ale pełne rzeczy. Jest ich pełno, każde miejsce jest czymś zastawione. Bardzo to autentyczne, widać, że toczy się tam życie.

„**Dark Water**" to dobry, trzymający w napięciu film. Z przyjemnością można do niego wracać.

Tytuł: **Dark Water**
Tytuł oryginalny: **Honogurai mizu no soko kara** (□□□□□□□□)
Reżyseria Hideo Nakata

Hitomi Kuroki jako Yoshimi Matsubara
Mirei Oguchi jako Mitsuko Kawai
Rio Kanno jako Ikuko Matsubara (6 lat)
Asami Mizukawa jako Ikuko Hamada (16 lat)

Artur Wyszyński